

βόλων, φαίνεται αὐτῷ εὐτελής, ἀνήσυχος, νευρικός, ἐστερημένος γοήτρου καὶ μεγαλείου. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ταράσσει τὰς ἀνατολικὰς αὐτοῦ προλήψεις· ἐκτιμᾷ μὲν τὴν μεγάλην σύνεσιν καὶ οὐδὰμῶς διαμφισβητεῖ τὴν ἰκανότητά της, ἀφ' οὗτο μάλιστα ἐμμέσως ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ποτίσῃ τὰς δαπάνας τῶν λαμπρῶν ὑποδοχῶν ὧν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπῆρξεν ὁ ἥρωας, ἐπιβιβάζουσα σύμβολον ἐπαχθεστάτην διὰ τὴν Περσίαν, ἥτις ἄλλως διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Ἀγγλικῶν ἐμπορευμάτων, ἦτο ἤδη κατεστραμμένη οικονομικῶς, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἡ ἀνάστα τῆς μεγάλης Βρετανίας εἶνε γυνὴ καὶ οὐδέποτε ὁ Σάχης θὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἶνε δυνατόν ἄνδρες νὰ κυβερνῶνται διὰ χειρὸς ἀγνοούσης νὰ βαστάσῃ ὄπλον ἢ νὰ χειρισθῇ ξίφος. Ἡ μαρμαρίνη ψυχρότης τὸ ἀκαμπτον ὕψος τοῦ προέδρου Κερνῶ, τὸ ὀλιγόλογον αὐτοῦ πρὸ πάντων προῦκάλεισαν τὴν ἐκπληξιν τοῦ Σάχου.

Ἀπασῶν δ' ἐν γένει τῶν πρωτευουσῶν τῆς Εὐρώπης προτιμᾷ τοὺς Παρισίους. Εὐχαριστοῦσιν αὐτὸν ὁ οὐρανὸς καὶ τὸ κλίμα των, αἰθριώτερον καὶ εὐκραέστερον τῶν τοῦ Λονδίνου, τοῦ Βερολίνου ἢ τῆς Πητρούπολεως, τέρπουσιν αὐτὸν αἱ εἰλικρινεῖς καὶ ἐγκάρδιοι ὑποδοχαί, ἐνθουσιάζει αὐτὸν τὸ ἥπιον καὶ εὐγενὲς τῶν ἡθῶν καὶ ἐναδρύνεται ἐπὶ τῷ ἐνθουσιασμῷ ὃν διήγειρεν ἡ ἐκεῖθεν διάβασίς του. Ὁ Νασρεδδὶν ἐν τούτοις εὐρισκόμενος ἐν μέσῳ ἡμῶν τῶν Εὐρωπαίων, ταχέως αἰσθάνεται ἑαυτὸν νοσταλγοῦντα καὶ μίαν ἔκτοτε τρέφει ἐπιθυμίαν νὰ ἐπανέλθῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν πατρίδα, νὰ ἐπανίδῃ τὸ προσφιλὲς ἐκεῖνο Ἰράν¹ τοῦ ὁποῦ καὶ ὁ Ἀλλάχ αὐτὸς θὰ ἐπέθυμει νὰ βασιλεύσῃ, ἐὰν συγκατένευσεν ἐνίοτε νὰ ἐπιχειρῇ τοιαύτας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκδρομάς. Ἐσχον ἄρα γε διὰ τὴν Περσίαν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τὰ ταξείδια ταῦτα τοῦ βασιλέως; Ναι καὶ ὄχι.

Ἀφ' ἐνὸς μὲν ὁ Σάχης κοσμεῖ τὴν Τεχεράνην διὰ νοσοκομείων καὶ σχολείων ἐν

οἷς οἱ μαθηταὶ πληθύνονται, προστατεύει τὰς χριστιανικὰς ἀποστολάς καὶ παρέχει ἐπιχορηγήσεις ταῖς Ἀδελφαῖς τοῦ Ἑλέους, ἀφ' ἑτέρου ὁμῶς ἀφῆνων ὅλως ἐλευθέραν τὴν εἰσαγωγὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν προϊόντων, εἰσάγων μάλιστα αὐτὸς οὗτος ταῦτα ἐν τῷ χαρμῷ, καταστρέφει τὴν ἐγγύριον βιομηχανίαν. Χθὲς ἔτι τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ παρεχωρεῖτο εἰς ἄγγλον ἀξιωματικὸν τῆς οἰκονομίας καὶ ἐπρόκειτο νὰ συστηθῇ ἐν Τεχεράνῃ Τράπεζα τῆς ὁποίας τὸ συμβούλιον ἐδρεύει ἐν Λονδίῳ.

Ἡ Ρωσία, ἐπιβιβάζουσα ἄλλοτε τῷ Σάχῃ τὴν συνθήκην τοῦ *Τουρμενκαῦ*, δυνάμει τῆς ὁποίας τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐμπορεύματα εἰσαγόμενα εἰς Περσίαν ὑπόκεινται εἰς βαρύτερον τελωνειακὸν δασμὸν, ἀνεγνώρισεν ἤδη τὸν κίνδυνον. Φοβεῖται μήπως οἱ Ἀγγλοι, καταστρέφοντες οικονομικῶς τὴν Περσίαν, κηρύξωσιν εἰς κατάστασιν χρεωκοπίας τὸν ὀφειλέτην του, καὶ θέλουσα νὰ προλάβῃ καταστροφὴν μέλλουσαν νὰ ἔχῃ δι' αὐτὴν σοβαρὰς συνεπειάς, ἔπεμψε πρὸ τινος χρόνου ἔκτακτον ἀπεσταλμένον εἰς Τεχεράνην· εἰς αὐτὸν νῦν ἀπόκειται νὰ ὑποδείξῃ τὸ βέλτερον, νὰ πείσῃ τὸν Σάχην ὅπως καταστρέψῃ τὰς νεωστὶ ὑπογραφείσας συμβάσεις καὶ ἀντικαταστήσῃ τὰ τοὺς τελωνειακοὺς δασμοὺς ἀφορώντα ἐδάφια τῆς συνθήκης τοῦ *Τουρμενκαῦ*, δι' εὐνοϊκωτέρου δασμολογίου. Μεταξὺ τῆς φαλαίνης καὶ τοῦ ἐλέφαντος ἡ Γαλλία δὲν πρέπει νὰ θέσῃ τὸν δάκτυλον.

Ὅποια ἄλλως τε προσόντα, ὁποίας ἀρετὰς ἀπαντᾷ τις παρὰ τῷ Νασρεδδίν, τῷ ἀπολύτῳ τούτῳ δεσπότη, τῷ αὐτοκράτορι τούτῳ ὃν οὐδεὶς περιορίζει χαλινός. Ὅποια λεπτότης καὶ εὐαισθησία παρὰ τῷ νομάδι τούτῳ!

Κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1870 ἀφικνεῖται εἰς Τεχεράνην ἡ εἰδήσις τῶν πρώτων ἡμῶν συμφορῶν. Ἐκπληκτος ὁ Σάχης, ἀκροᾶται μετ' ἀγωνίας τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐφημερίδων, τῇ γινομένης αὐτῷ συνήθως ὑπὸ τοῦ στενοῦ φίλου του, τοῦ ἱατροῦ Τολοζάν.

Ὅτε τῇ ἐπαύριον ὁ γάλλος ἱατρός παρουσιάζεται ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν ὑπηρεσίαν του ταύτην, ἀντὶ τῶν ἐφημερίδων ἐγγερίζεται αὐτῷ, τῇ διαταγῇ τοῦ βασιλέως, ἡ ἐποποιία τοῦ Φιρδούζη.

«Ἀνάγνωσον τὴν Βίβλον τῶν Βασιλέων», λέγει αὐτῷ ὁ Νασρεδδίν.

Καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, πρὸς Πέρσας πάντοτε ἀπετείνετο ὁ σάκκισ ἡθελε νὰ μάθῃ τὰ συνταράσσοντα τὴν Εὐρώπην σοβαρὰ συμβεβηκότα.

Κατὰ τὰς θλιβεράς ταύτας ἡμέρας ἐπίσης ἀπέστειλε τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Περσικοῦ Κράτους καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐν ἀδαμαντοκολλήτῳ πλασίῳ, πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Γαλλίας.

Ὅτε ἐπευφήμει μονάρχην, πρὸς ὃν ἀκαταμάχητος συμπάθεια εἰλκυεν αὐτόν, εὐγνώμων καὶ δικαίως ἐπεδεικνύετο ὁ λαὸς τῶν Παρισίων.

ΙΩ. Α. ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ

Τοῦ νεωστὶ ἀνακαλυφθέντος χειρογράφου τοῦ ἔργου τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ τῆς πολιτείας τῶν Ἀθηναίων ἐτοιμάζεται νέα ἔκδοσις παρὰ τοῦ κ. Κένυον, ἐφόρου τῶν χειρογράφων τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, ὁ ὁποῖος ἐποίησεν τὴν πρώτην ἔκδοσιν. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἔκδοσιν ὁ κ. Κένυον θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς γενομένας παρατηρήσεις ἐπὶ τῇ πρώτῃ: ἔκδόσει. Ἐτοιμάζεται ἐπίσης καὶ ἀγγλικὴ μετάφρασις τοῦ ἔργου.

Κατὰ τινὰ στατιστικὴν ἡ ἐτηθία παγκόσμιος παραγωγὴ τοῦ καφφέ ἀνέρχεται εἰς 862,000 τόνων. Ἐκ τούτου πλέον τοῦ ἡμίσεως παράγει ἡ Βραζιλία. Ἡ Εὐρώπη, ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας, καταναλίσκει 430 χιλ. τόνων. Ἡ Ἀγγλία 14 χιλιάδας.

Τὴν 6ην Φεβρουαρίου 1891 συνεπληρώθησαν χιλία ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου Φωτίου τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις ἀγωνισθεὶς θαρραλέως κατὰ τῶν ἀξιώσεων τοῦ παπισμοῦ, ἔσωσε τὸν Θ'. αἰῶνα τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Πάπαν ὑποδουλώσεως καὶ διετήρησεν οὕτω τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀγνότητα.

Λέγεται ὅτι ἰδρύεται ἐν Ἀθήναις Ἰσπανικὴ Ἀκαδημία ἀνάλογος πρὸς τὰς ἡδὴ ὑφισταμένας ξένας ἀρχαιολογικὰς σχολάς. Ἡ Ἀκαδημία αὕτη θὰ ἀποτελέσῃ συμπλήρωμα ἀπαραίτητον τῆς ἐν Ρώμῃ πρὸ πολλοῦ ἡδὴ λειτουργούσης Ἰσπανικῆς ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Εἰς τὸ Λεύκωμα τῆς Κυρίας Μαρίας Προβελεγγίου.

Ἀκούσετε νὰ σᾶς τὸ 'πῶ κι' αὐτὸ τὸ παραμῦθι:

Ὅταν ἐτελειώσῃ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ἀπεκοιμήθη. Καὶ μέσ' ἔς τὸν ὕπνον τὸ βαθύ, ἔς τὸν ὕπνον ποῦ εἶχε πάρει Ἐπρόβαλε σὺν ὄνειρο ἡ εὐμορφία κ' ἡ χάρις. Σ' ἕνα κορμὶ παρθενικὸ συμμαζωμένον, ἀκέρια. Τὸ χρῶμ' ἀπὸ τὰ λούλουδα κ' ἡ λάμψις ἀπὸ τ' ἀστέρια. Καὶ τὸ τραγοῦδι ἀπ' τὰ πουλιά κ' ἡ μυρωδιά ἀπ' τὰ φούλια. Καὶ τὸ γλυκοτρεμουλιασμά ἀπ' τῆς αὐγῆς τὴν πούλια. Κι' ὅλη ἡ εὐμορφία ποῦ ἐδκόρπισαν τ' ἀθάνατά του χέρια. Σ' ἕνα κορμάκι εὐρέθηκε συμμαζωμένον, ἀκέρια.

Κι' ὅταν ἐξύπνυνῃ ὁ Θεὸς βουλῆθηκε νὰ πλάσῃ Ἕνα κορμὶ σὺν τ' ὄνειρο ἔς τὴν ἐδική του πλάσι. Κ' ἐπῆρε κι' ἀπ' τὰ λούλουδα κ' ἐπῆρε κι' ἀπ' τὰ φούλια. Κ' ἐπῆρε κι' ἀπὸ τὰ πουλιά κ' ἐπῆρε κι' ἀπ' τὴν πούλια. Κ' ἐτσί ἡ γυναικὴ ἐπλάσθηκε ὅλη εὐμορφία καὶ χάρις...

Τὸ τελευταῖον πλάσμα τοῦ εἶδ' ὁ Θεὸς κ' ἐχάρη. Μ' ἀπὸ τὴ βιά του τὴν πολλὰ γιὰ νὰ τὴν ζωντανέψῃ. Δὲν ἐθυμήθηκε γι' αὐτὴν 'μισὴ καρδιά νὰ κλέψῃ. Ἀπ' τοῦ Ἀδάμ τὰ στήθη.

Νομίζετε, κυρία μου, πῶς εἶνε παραμῦθι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ